

Leto II.

V Celju, dne 4 aprila 1927.

Št. 9. in 10.

Delo v postu . . .

UZ.: «Pust» pridi k nam v skupščino
kjer traja «pust» celo leto —
drugje te itak povsod ven me-
čejo . . .

Kronika.

Ti - dradi - bums - tadra.
Historija brez konca do kraja.

Na bubi strižena
Je grozno fletkana,
'ma fovš zobé, lasé,
In kratke kikiljce.

Nje prstki, ročice
So fajn napucane,
Ker kuhati ne zna
Ta maša ročica!

'ma štumpfke židane,
Da skoz se vidi vse,
Tudi dlačice,
Ki so razirane.

Vsa je napudrana,
Se šminkat' tudi zna
In frabat' ustnice,
Črnit obrvice;

Zna plesat Charleston,
Boston in Black-Bo-ton,

Vozit avtomobil
Še bolj kot Harry-Piel!

Je hazenašica.
Nogometašica.
Zraven drsačica.
In pa skijačica.

Ne mara ribati
In tud' ne zibati.
Zato »za dohtarja«
Veliko d'narja 'zda.

Vsaka misli, da
Nalašč je vstvarjena
Za filmsko zvezdico,
Cowboy-sko ljubico.

Šivat pač ne zna;
Na kmete žehto da,
Za žehtat' damica
Je preveč pametna.

20 Vardar pokadi,
Z monoklom tud' gleda,
A zraven se posti,
Da preveč težka ni.

Če je prekratkih nog;
Kot angleški buldog
Še zraven zdepkasta,
Se kar masirat da.

Čez tednov pet, deset,
Podá se spet v svet,
Sedaj kot prava doga
Vitka, hitronoga.

Slednjič »ga« ujaga,
»On« dobi pa vraga:
Od »zveste«, Maričke,
Že prvi mes'c — rožičke . . .

Finis.

Gorval.

Zakon gospoda profesorja Pozaba.

Profesor Pozaba je bil povabljen na ples. Bil je samec, čvrst možak, imel je nos sredi obraza in na vsako stran nosa eno oko, pod nosom brke, usta in brado — kakor večina drugih. Pa zakaj bi potem ne bil tudi on povabljen?

Po dolgih, mučnih pripravah je slednjič prišel težko pričakovani dan plesa in profesor se je, v gala napravljen napotil v kasino. Prispel je tja, obavil vse formalnosti in se zabuhal v gospodično Nerodo, ki je zaman čakala plesalca. Dopadla se mu je punca, ki je tam v zatišju mirno sedela,

na očigled brez brige za to, kar se godi krog nje. Kaj se godi v njeni duši — pa ne bi mogel določno izraziti niti cel vek prerokov . . . Profesor, dasi v naponu tridesetih let, ni bil ravno najboljši plesalec.

Današnji ženski svet pa ne vpraša, kaj premore tvoja glava in tvoje roke — marveč kako so gibčne tvoje noge. Gospica Neroda pa — ni tako, ni tako! Kaj je hotela! Bila je že v zrelejši dobi, no, kako bi se izrazil, da bi ne bilo zamere? Ah, da, bila je roža vrtinca, ki je včeraj bahato cvetela — nocojšnjo noč je pa veter stresel polovico listov z njene čaše! Seveda, roža nima na razpolago pudrov, šmink, steznikov, kolonjske vode in etecetera, zato se roži pozna tak proces veliko

bolj, kot se je poznal naši gospici Nerodi, ki je bila namazana vrhu vsega tega z neko lepljivo snovjo za lovljenje — metuljev.

Profesor se približa elastično, čim najbolj prožnim korakom, se globoko prikloni in predstavi, pri čemur zamrmra svoje ime čim nerazumljivejše, zardi in zaprosi za naslednji valček. Precej časa sta čakala, kajti orkester je venomer tolkel in razbijal nekakšne šimeje in fokstrotne, Pozaba pa, v čast mu hodi povedano, ni znal plesati modernih plesov. Znal je valček in polko na eno stran tako dobro, da je umetniško počepal na desno nogo in — buzarada — če ga je imel malo pod plešo, je tudi čvrsto udaril s peto ob tla.

Gorval:

I, šimel!

Kljuse naš je proračun.
Mož, ki ga vleče, je Uzun:
V štalico varno rad bi ga spravil.
Mrha pa grda noče naprej,
Uzun vzdihuje: »Ojej,
Kako me še dolgo boš gnjavil?«
In dalje poti se in kliče »ho-ruk«
Zaman. — Kljuse le sili »curuk«,
Ker druga se sila zadaj poti.

Za rep drži in naprej ne pusti.
Mar bo treba spet demis'jonirat!
Kar je gotovega, na novo razdirat!
Sedanje zaveznike zopet potirat!
Druge pajdaše znova nabirat
In sedmič za 'prezidenta 'vancirat?
Pa ravno sedaj, v težkih dneh,
Ko v zunanji politiki imamo »peh«:
Ko izziva Lah karambol.

A kontrolira že vsaki kaprol,
Ko vsak nas listič že blati.
Da smo za nič diplomati!
V državi pa vsak nezadovoljen,
Na vlado, upravo je nejevoljen.
Ko v lastni že stranki vse poka,
Kjer vsakdo na svojo pest »žoka«
In se stebrovje nad glavo ruši!
Teško je Uzunu pri duši!

Muhe pravijo . . .

Pravijo, da pragerski ptičji lovci zato ne morejo slišati pokanja z bičem, ker se bojijo, da bi se jim zajci ne splašili in zbežali v Polskavo. *Nevi.*

*

Pravijo, da je znani pragerski rokomavh »Hanza« postal iz berača — župan. *Nevi.*

*

Pravijo, da sta si Korl in Sepl iz Pragerskega oblekla kositrene hlače, da se jima ne bodo preveč tresle v slučaju, da jima fantje iz Polskave zopet grozijo s palco, če hosta šla tja »k ljubci v vas«. *Nevi.*

Pravijo, ker pragerski fantje letos k pustu niso priredili plesa, ga bodo zato 1. januarja 1928. na ledu znane mlake.

Nevi.

*

Pravijo, da bo Ljubljana najela aparat, ki bo tlačil ljudi v tramvaj. Aparat je izdelala nemška tvrdka »Štopfeini«. *Nevi.*

Moderni ples.

»Kaj je sploh moderni ples?« —
»To je tisti ples, pri katerem desna roka ne ve, kaj leva dela!«

N.

Nadin:

Moderni „Amor“.

Danes Milki zvest do groba,
jutri že spet se zvestoba
Zori zatrjuje večna,
a čez teden Mira grobatil
v »zvestem« srcu gospodari.
Mine mesec — že podoba
sladke Alme v njem kraljuje;
a Bog vedi kaka zloba
ji čez leto »žezlo« vzame,
in Milenina »svetloba«
vanj prežarko spet posije . . .
in tako naprej do groba
vsa ta »idealna« doba . . .

Slednjič je vendar zadonel zažejeni valček in profesor odvede svojo plesalko v krog drugih plesalcev. Tiho in mirno sta jadrjala po dvorani in oba molčala; Pozaba je le molil Boga sam pri sebi, da bi mu kdo ne odvedel plesalke. Čutil je, da ne bi imel več poguma izbrati druge plesalke . . . Vneto je stopal gospici Nerodi na kurja očesa. Gospica Neroda ima namreč precej preveliko nožico . . . In kaj bi dalje govorili! Gospica ga je opomnila, da ji je stopil že dvaindvajsetkrat na nogo, profesorju se je dopadlo, da gospica tako vestno računa. Pred njim je stal nov problem, katerega je sklenil rešiti v zakonu.

Več dni zaporedoma je nato profesor prihajal z velikim šopkom cvetic

pred stanovanje Nerodinega očeta. — Skrbno na pamet priučen govor je bil pripravljen na jeziku — pred kritičnimi vrati je pa vedno vse — pozabil. Šopek je venel . . . venel . . . tako, da je celo profesor opazil. In da bi ne moral kupovati drugega šopka, se je osmi dan odločil, zbral ves pogum in vstopil. — Tri tedne se je to ponavljalo, a šele četrty šopek je zadel v živo, ko je profesor jecljaje spravil iz sebe potrebne štiri besede . . .

In bil je poroka! Ko je Pozaba klečal pred oltarjem, se je zagledal v dve goreči sveči na oltarju, od katerih je ena plapolala, druga pa ne. Stal je pred novim pojavom fizike, nov problem, nova tajna dveh elementov . . . in ko ga je duhovnik vprašal, če res

hoče pričujočo gospico Nerodo za ženo, je odgovoril: »Ne motite me, prosim, izvolite se obrniti name malo pozneje, ko ne bom več zaposlen s tem zanimivim problemom . . .« — Vse je začudeno utihnilo . . . in v tej tišini je profesor gromko kihnil, da skrije nastalo zadrego. *Dalje prih.)*

Naročila za štampiljke vseh vrst sprejema uprava »Muh«.

Z našega muholovca.

Krivostegno.

(Dve sliki iz brivskega salona.)

I.

V brivskem salonu iz preteklih časov.

Brivec (svojemu klijentu): Danes je pa res lep dan! Čisto pomladanski! Saj bi bil pa tudi že čas, da bi sonce dobilo neka, več moči in pregnalo sneg in blato iz mestnih ulic. Drugi ga namreč gotovo ne bodo! Kaj ni tako?

Klijent (molči in zre mirno v zrcalo).

Brivec: Dandanes je že tako, da če se človek sam zase ne briga, se drugi tudi ne zanj. Vsak dela za svoj žep in **potem seveda ni denarja za obče koristne naprave.** Sneg in blato je po naših ulicah, pa se zanj nihče ne zmeni. Pri občini ni vse v redu. Tam bi bilo treba pametnega moža, ki bi znal z odločno besedo in resnim delom spraviti zopet vse gospodarstvo v red. Mislim, da se strinjava?

Klijent: Meni se zdi samo to, da bi bilo bolje za mene in za vas, ko bi svojih besed ne ilustrirali s tako odločno roko . . .

Brivec: Ilustrirali? Kako mislite to?

Klijent: Pravim, da bi bilo bolje, ako bi malo bolj pazili na svojo britev. **V zrcalu vidim kri . . .**

Brivec: Kri? Pa morda niste pacifist, da se že ob pogledu na kapljico krvi tako razburjate . . .

Klijent: **V tem pogledu sem gotovo,** ker mislim, da moje lice ni ravno najbolj pripravno tonašče vašega eksperimentiranja . . . Če se jaz pustim vam še kdaj . . .

Brivec: Gospod hoče reči, da . . .

Klijent (vzdignivši se): Hočem reči, da upoštevajte zaupanje svojih gostov, ki vam mirno dajejo pod britev svoje vratove in ki hočejo in želijo, da jih obrijete mirno in brez vsakega . . .

Brivec: Brez . . .? . . . česa?

Klijent (odhajajoč): Brez vsakega klepetanja . . . !

II.

(Ta slika pokaže bistveno razliko med preteklostjo in sedanjostjo . . .)

Dama: No, ali ste videli, kako se je moda bubikopfa hitro razširila med vsem civiliziranim ženstvom? Prijate-mestu mode ne vidi drugačnih glav, ljuca mi piše iz Pariza, da se v glavnem kot samo ostrizanih. In to je čisto razumljivo in pravilno. Kratki lasje pomladijo in osvežijo vsako žensko bitje. Kaj pravite vi k temu? Ali ni tako?

Frizer. (Dama hodijo le k »frizerju«, dasiravno bi bilo pri marsikateri potrebno, da bi tudi brivec stopil v akcijo — namreč pod nosom in včasih tudi po bradi oziroma podbradku.) — Jaz . . . sem se že prilagodil tudi tej modi.

Dama (z zanosom): Ah, koliko dela in truda zahteva današnje vsakodnevno življenje od moderne ženske. Današnja ženska se mora hitro prilagoditi vsem novim družabnim zahtevam, mora znati plesati vse moderne plese, mora zasledovati s kritičnim očesom vse tokove javnega življenja in se tudi aktivno udeleževati na vseh kulturnih popriščih . . . če tega ne dela, ostane zadaj, je prezrta in omalovaževana . . . Velike zahteve stavi življenje moderni ženski, ali mora jih izvršiti, če hoče iti s tokom naprej . . . Kako borbeno in slikovito je to življenje?

Frizer (nasmehujoč se): V resnici — čudovito življenje!

Dama: Kaj že veste, da je gospa Zumznetova, vaša klijentinja, zbežala z nekim bančnikom in da jo mož sedaj išče po vseh letoviščih Evrope? — Kakšen pogum! Pustiti otroke in moža, ki jo obožuje! In to ni edin slučaj! **Pretekli teden je pa gospa Begničeva . . .** (Frizer prestane z delom in milostno proseč povzdigne oči proti stropu.)

Dama: Kaj delate? Prosite?

Frizer: Prosil sem Vsemogočnega, da čimpreje konča moda bubikopfa. Kajti sicer . . .

Dama: Sicer . . .? . . .?

Frizer: Sicer bom jaz končal . . . v norišnici . . . !!

Pri zdravniku.

Zdravnik: »Operacijo boste gotovo prestali . . . ! Če ne, si saj ne morete očitati, da tega niste poizkusili!«

N.

Draga obleka.

»Obleka Vaše žene je naravnost krasna. Ta je gotovo njegovih 1000 dinarjev staža?« — ». . . njegovih? . . . Ne, ampak mojih!«

N.

Dobro sredstvo.

Prijatelj dirkaču: »Povem ti sredstvo, s katerim za gotovo zmagaš, prijatelj.«

»In to je?«

»Ti moraš hitreje voziti kot — drugi!«

Hitro rešeno.

Profesor: »Povejte mi trgovski stavek, kjer naj se nahajata besedici »naj« in »ima!«

Dijak: »Ko je prosil gospod Zlatorep za roko moje sestre, je moj papa rekel brez pomislekov: »Dobro, naj jo ima!«

Nova služkinja.

Dama: ». . . Potem vam moram reči, da mora moj mož ob 8. uri biti v banki in ima dolgo pot. Imeti mora torej že ob sedmih kavo!«

Služkinja: »O Vi uboga, potem morate že ob šestih vstati!« N.

Na cesti.

Mimoidoči (beraču): »Mislim sem, da ste slepi!«

Berač: »Pač res, gospod, ali časi so tako slabi in konkurenca tako velika, da mora celo slep človek imeti dandanes svoje oči široko odprte, ako hoče kaj zaslužiti.« Nevi.

Najboljši svet.

Mojster: »Ti Tone, ti si zelo prebrisana buča! Povej mi vendar, kaj bi kupil svoji ženi za god, da bi res kaj zaleglo?«

Pomočnik: »Veste kaj, gospod mojster? Najbolj bo zaleglo, ako ji kupite vozni list za — Ameriko.« Nevi.

Na tramvaju.

»Hvala Bogu, da smo končno pri-speli«, je rekla dama kondukerju. »Toliko ljudi natlačite v vagon, da sem morala stati cel čas na eni nogi!« — »Da, na moji«, se oglasi nekdo za njo. Nevi.

Morala.

(Dva samogovora iste dame.)

Pred par leti.

Ježeš, pravijo, da je kulturen tale
Sokol — pa so razgaljene do kolena
— te-le Sokolice!!!

Danes.

Kako je šik ta-le moja hčerka, pa
kako se elegantno privija k svojemu
kavalirju! Kako gracijozno pleše in
razkriva svoji nožici!

Nacek s Prlekije

V Prlekiji na dan Sv. Gerčke.

Lübi gospot vrednik pr »Mühah«.

Pisali ste mi, da sn Van na Vaš prijaf odgovor dužen. Ja Van že odgovorin, samo to se mi pač ne dopadne, da ste Vi tistega Francla bole bogali kak mene. Namesto, da bi jegove prijafe devali na zadji platl, še ste se celo začeli z jin tikati.

Če de tak napre šlo, te ne ven, če še se mija nema gi gda svadla. Če Van te ali je kaj za me, te se mojih navükov držte, pa do Vaše »Mühe« trikrat dale po sveti prletele, kak zaj, ké Francl v je piše, ka deca pujen »lulajo«.

Pa Francl se neke norca dela, ka Van čen jas od kühaja žgajkov no »ud fabricirajna punarjenga vina« pisati; un še toga vkup ne spravi. Sé Van je pisa ou svoje kühje, pa je bogi srmak najně teko ne veda napisati, ka se more žgajnje v kühji kühati, kak še le bi un veda, ka se žgajniki najleži v piskri kühajo; to pa jen takaltak ne bi najně v glavo šlo, če bi jemi hteja dopovedati, ka more žgajnje z grijesa kühati. pa

ka jih je treba osoliti, ne ka bi samo deca notri »lu - - lu«.

Pa žmah ma vnda Francl tüdi že švoh, ka najně ne ve, ka vsaki den nareto vino pije; zaj vidite, ka sen jas dosti bole kšajt, ka nareto vino časi spoznan.

Moja majniga je, naj Van Francl le piše od tekmo, pa od politike pa od tistih frdamanih kinamatograf no od dohtarije, sé se mi zdi, ka se on tan polek še brš meje vün spozna kak jas. Da pa Van un, ké je v mestu doma, leži kake fajni stvari no kšihltce piše, kak as, ké moren skos na svojen grünti biti, pa ne poznan drügo kak fajfo, babo pa glaž, to pa verjen. Sé sen jas tüdi enok v Marprog priša; te pa so me moj vüjec — Bog se jin smili krez düšo — v štotteater gnali. Naenok sen začüja muziko, muzikantov pa sen ni gi ne vida, to se mi je že malo terjavo zdelo; bole noro pa še je bilo, gda je med muziko naenok lüč vgasnala. ké sn se tak straša, ka sen mogä drügi den vüječove gate meti. Te pa je začela predi tista plah-ta gor leteti; pa je glih tak cvililo, ka gda maji z baboj v noči miši ne pistijo spati. Gda je tista plah-ta gor odišla, te pa sen zagledna tan, kak je pomalen mesec gor šo pa ras-svetlava šumo. Pomalen sen zagledna dva, ké sta se pr taki lüči deno že vidla küšavati. Naenok pa je un od je gor skoča pa še jo je enok pogledna, te pa se je gromozajno zdrja »Varlivka«. (Vüjec so mi potl doma pravli, ké se je pre v Ce duri zdrja. Pa jas sen tan nikakih duri ne vida, da ap e vse v šumi bilo; mogočno pa je že, ka bi ba

Pavliha gi na drevi s svojimi dvermi (ali stric rečejo »durmi«), pa je vnda potli un dež dela, da se tista deklina začela dreti »dežuje«; se je to ne moglo nači biti, kak pa da je gdu začēja doj tüdi »lu - -«, se smo bili vsi pod strekoj.) Potl pa sta oba šaušpilara doj odišla, te pa sta drüga dva gor prišla, ké še sta se v deži trofila küševati. To smö celo večer vidli na odri, te pa so mi vüjec rekli, da so pre to bili sami küslari, te pa sen prava, da ste te vsaki ded no baba küstlara, se se vsaka dva trofita küšnati.

Zaj pa mi že oči grejo vküp pa hlače doj, zato moren hejati. Če pa še čete več vediti, kak se mi je v kini godilo no indi bi hte, te pa mi pište, jas mo van skos na roko, no mo rad poveda, kak se mi je negda godilo.

Zaj ap Van želin lehko noč

Vaš

Nacek s Prlekije.

Joro:

Dr. Vidmarju na 3. šah. turnusu

I.

V Newyork si se podal,
Na veletur. šahovski bal,
Vsa je b'la gospoda zbrana,
V fraku kot je tam navada.

2.

Vse je bliskalo od potez,
Igralo tam se je zares.
Capablanca, Aljehin in Vidmar,
Njemčević, Marshall ter Spielmann

3.

Partij dost' je odigranih,
Kot tretja, b'lo je malo takih.
Srce je utripalo in — šah
Nisi pustil ti pri gmah.

4.

Ti si res za to ustvarjen,
Zato pa nisi bil poparjen,
Ko te hotel Njemčević preiti,
Za njim pa nisi hotel biti.

5.

Sedem in pol si ti dobil,
Kot Njemčević prijatelj mil,
Ker si izrabil položaj,
Potisnil Njemčevića si nazaj.
Boj za tretje mesto bil je ojster,
In vendar si dobil ga, Vidmar mojster.
Na koncu pa »Muhe« ti čestitam,
Da je mesto tretje, tebi — b'lo.

Po poroki.

Ona: «Emil, ti si moje vse!
On: «Za božjo voljo, srček to
vendar ne misliš resno. S.

Znana igralka.

Hilda je pri gledališču in misli, da gleda ves svet samo njo. Pri neki pojedini Mednarodnega Udruženja gledaliških igralcev, jo je vprašal slaven angleški režiser, ki je bil pred kratkim uspehom režiral. Macbeth: «Ali poznate Sekspirja gospodična?» «Ne. A on me, pozna gotovo.»

Tudi
starost

ne ovira
pri hoji,
ako
nosite
čevlje
trvdke

R. STERMECKI, Celje št. 72, povrhu tega pa si prihranite mnogo denarja, ker tako dobre kakovosti in tako moderne oblike nihče ne prodaja po tako nizki cenah. — Ilustrovani cenik zastoj.

8-6 Trgovci engro cene.

I. M. ŠANC

Celje, Kralja Petra c. 37
in Vodnikova ulica št. 2.

Priporoča vsak dan sveže mleko, surovo maslo in vse vrste mlečnih izdelkov.

Mlekarna v trgovini.

Čotiček za ugankarje.

Rešitev ugank v šte. 8.:

1. Telefonsko poročilo: Na svidenje.
2. Posestnica: Cestni pometač.
3. Vraza: Pokora — poroka.
4. Mreža: logar, lovec; jelen, zajec.

Prailno so rešili:

1. Mirko Bunc, Studenc, Maribor; Viljem Nezmeškal, Maribor.
3. Smazek Emil, Maribor.
4. Jernej Kladdenšek, Zadobrava.
5. Lado Prohinar, Kamnik.
6. Mičika Muhova, Meža.
7. Fani Resnik, Trnovlje. — Izzreban za nagrado v obliki polletne naročnine Nezmeškal Viljem, Maribor.

Dve šaljivi.

Ml.

1. Kakšna razlika je med brzojavnim drogom in človekom?
2. Kakšna razlika je med kočijo in blatom?

Spremenitev.

France, Maribor.

M - u - h - a

— X — X —

X — X —

— X — X —

X — X —

— X — X —

M - u - h - a

Spreminjaj le s križci zaznamovane črke.

Številčnica.

France, Maribor.

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

Urednik.

Ključ: 7, 2, 3 = žival,
5, 8, 10, 11, 12 = denar,
9, 1, 6, 3, 11 = žensko ime.

Besedna uganka.

Zera.

I.

a . . . dela ribi preglavico;
e . . . pa še večjo učenjaku;
i . . . lepo krstno ime;
o . . . zdravo pijačo daje.

II.

z R sem kramarska beseda,
z G po dežju rastem rada;
s S sem del ti stanov: nja,
ki D malo jih ima sedanja.

Razprodajalci! Obračunajte koncem vsakega meseca!

KINO GABERJE

od 1. do 6. aprila 1927
ogromni historični film

BEN HUR

Krasne slike!
Ne zamudite!

Brez špasa!

Listnica uredništva.

Najcenejša manufakturna trgovina v
Celju je

LJUBLJANSKI MAGACIN

Kralja Petra cesta št. 13.

Kdor želi »Muhe« na ogled, naj
javi svoj naslov upravi »Muh«, Celje.

D. B., Maribor: Tudi Vaši prispevki pridejo na vrsto, več v pismu.

J. M., Maribor: Mislimo, da bo bolje, če nam pošljete karikature, kot smo Vam že zadnjič sporočili.

E. D., Maribor: Karikature nam ugajajo, žal iz nepredvidenih težkoč to pot izpadle, četudi so bile že namenjene za to številko.

Vsem ostalim: Dobri prispevki pridejo kmalu na vrsto. Pozdravljeni!

Uredništvo.

List »Muhe« izhaja v Celju trikrat na mesec. - Naslov: Uredništvo in uprava lista »Muhe«, Celje, poštni predal 13. - Poslani rokopisi se ne vračajo. - Inserati: 65 × 1 mm Din 1.25. Poštni čekovni račun št. 14.568 v Ljubljani. Naročnina znaša: celoletno Din 40.—, polletno Din 23.—, četrletno Din 12.— za Jugoslavijo, za inozemstvo četrletno Din 15.—. Za dijake Din 8.— četrletno. — Podružnici v Ljubljani, Cerkvena ulica št. 21. in v Mariboru Slomškov trg št. 16.

Ste li že plačali naročnino?

Manufakturna trgovina

Celje, Kralja Petra c. 22
FISCHER & DRUG

C ne nizke!

Izbira velika!

Naročnina se plačuje vnaprej.

Delaj, nabiraj in
hrani, varčevati
se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omejj. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
vloge po **6%**

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge uad **2,000.000 Din.**

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj npravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Iz malega raste
veliko!

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Štampiljke vseh vrst

najboljše kakovosti po neverjetno nizkih cenah izdeluje in razpošilja:

Naročila sprejema uprava

∴ »Muh« Celje, poštni predal 13. ∴

Blazinice vseh velikosti ter različne barve
vedno v zalogi.

Naročila se izvrše točno in solidno.

Naročite še danes!

Jurij Krušič
špecerijska trgovina
== Celje ==

'ma fin' blago
in dober kup
da je veselje!

Gospod župan sem jaz . . .

Turist: Čujte, ste mogoče Vi očka župan?

Kimet: Ne, očka župan nisem, ako pa hočete govoriti z **gospodom** županom, potem se obrnite name.